

Co žá - dáš od nás, Pa - ne, za své da - ry z ne - be
 nám ho - jně da - ro - va - né v ka - ždi - čké po - tre - bě?

2. Nežádáš stříbra, zlata: / neb to všechno tvé jest; / naše všechna odplata / je vzdávat Tobě čest.
3. Z srdce tedy vděčného / Tebe vzývat máme, / nebo dárce jiného / krom Tebe nemáme.
4. Tebe okršlek světa / obsáhnout nemůže; / nepominou tvá léta, / tvá moc všechno může.
5. Slovem tvým jsou stvořena / nebesa nad námi / a krásně ozdobena / sluncem i hvězdami.
6. Tys základy založil / neobsáhlé země / a na ní jsi rozmnožil / všelijaké plémě.
7. K tvé, ó, Pane, libosti / kvítí země plodí, / léto svou zeleností / v krásném věnci chodí.
8. Chovej i nás laskavě, / dokud jsme na světě / a dej, ať za to právě / oslavujeme Tě.
9. Za tvé opatrování, / milostivý Pane, / je naše děkování. / Amen, tak se stane!